ותני עלה רבי יוסי מטהר אהייא אילימא אסיפא ת"ק נמי טהורי קא מטהר אלא דקאמר ת"ק טומאה בתוכה הבית טמא אי משום דדרך טומאה לצאת ואי משום דטומאה טמונה בוקעת וקא"ל רבי יוסי דקאמרת דרך טומאה לצאת יכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה ודקאמרת טומאה טמונה בוקעת טומאה טמונה אינה בוקעת ורמי דר' יוסי אדר' יוסי דתנן [ו]הכלב שאכל בשר מת ומת הכלב ומוטל על האסקופה ר"מ אומר אם יש בצוארו פותח טפח מביא את הטומאה ואם לאו אינו מביא את הטומאה ר' יוסי אומר [א]רואין [ו] מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רבי אלעזר אומר פיו לפנים הבית טהור פיו לחוץ הבית טמא מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו רבי יהודה בן בתירא אומר בין כך ובין כך הבית טמא מאי לאו אאין בצוארו פותח טפח קאי רבי יוסי וש"מ טומאה טמונה בוקעת אמר רבא רואין את חלל הטומאה קתני ורבי יוסי בתרתי פליג וקא"ל לר' מאיר דקאמרת כי יש בצוארו פותח טפח מביא את הטומאה אנן בתר חללה אזלינן ודקא אמרת [ז] (הבית) כולו טמא מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא רבי יוסי אומר רואין את חלל הטומאה ומאן תנא דפליג עליה [ח] רבי שמעון הוא דתניא ר"ש אומר שלש

אם יש בצוארו פותח טפח בו'. תימה מי לוקחו של כלב תשיב דבר שאין מקבל טומאה כי יש בלוקחו פותח טפח מאי הוי נהי דרבי מאיר אית ליה מוקקים להסליס מ"מ הא מעטו הכשר את החוור מטפח ואינה יכולה טומאה לבוא ומי תשיב דבר המקבל טומאה היכי קאמר ר' יוסי רואים את חלל הטומאה הא אם אין בה טפח אינו מביא ומאי והא יכול לחוץ והכי הוא כפתוח לבית ומיהו אפשר דמ"מ לרבי יוסי הבית טהור דכיון דאין בחלל טפח אין כאן טפח ומי אמרינן מהל שימשוך טומאה לבית ופוסקת הטומאה בחוץ לך קשה נהי דבשר אפשר שאינו חוזר עצמות תמלי אין מוציאים ו"ל כיון דאית ליה לר"מ מוקקין ויש בהם חויר קלת להעצמות אין קותמים כל הנקב חלא ממעטין ומסתמא אין מבטלין [ג] וסופו להוציאם משם לא חייבי כדפריסית פ' לא יחפור (ב"ב דף יט.): **מאי לאו אאין בצוארו פותח טפח.** וחוזין היינו רואין את הטומאה אם היא כנגד הסקוף או לא: **אמר רבא** ה"ק **כו'.** לא הוה מצי למימר דאים בצוארו פותח טפח קאי ולא בא לחלוק אלא דשייך לסקוף אהל ורואין אצואר כלב קאי דלא שייך למימר לסון רואין אהא דהא מונח קמן אלא אטומאה שהיא בפנים או אהכלב שייך לומר רואין: **אנן** בתר חללה אזלינן. ור"מ דלא נעשי חלל טפח לטעמיה דאית ליה בפ"ק דשבת (דף ז:) דמוקקין להסליס גבי זרק ונח בחור כל שהוא ומהי דבפ"ק דערובין (דף יח.) גבי כיפה לא אמר מוקקין להסליס אלא כשיש ברגליה אבנט ה"מ גבי מזחה דכתיב (דברים יח) ובשערך ובעינן שער שחוד אבל בעלמא אפי' אין שם ד' מוקקין ול"ע שם [ד] ואהא דהכא דבשר המקבל טומאה היכי קאמר ר' יוסי רואים את חלל הטומאה הא שם אין בחלל טפח אינו מביא ואמאי והא יכול לחוץ והכי הוא כפתוח לבית ומיהו אפשר דמ"מ לרבי יוסי הבית טהור דכיון דאין בחלל טפח אין כאן טפח ומי אמרינן מהל שימשוך טומאה לבית ופוסקת הטומאה בחוץ לך קשה נהי דבשר אפשר שאינו חוזר עצמות תמלי אין מוציאים ו"ל כיון דאית ליה לר"מ מוקקין ויש בהם חויר קלת להעצמות אין קותמים כל הנקב חלא ממעטין ומסתמא אין מבטלין [ג] וסופו להוציאם משם לא חייבי כדפריסית פ' לא יחפור (ב"ב דף יט.): **מאי לאו אאין בצוארו פותח טפח.** וחוזין היינו רואין את הטומאה אם היא כנגד הסקוף או לא: **אמר רבא** ה"ק **כו'.** לא הוה מצי למימר דאים בצוארו פותח טפח קאי ולא בא לחלוק אלא דשייך לסקוף אהל ורואין אצואר כלב קאי דלא שייך למימר לסון רואין אהא דהא מונח קמן אלא אטומאה שהיא בפנים או אהכלב שייך לומר רואין: **אנן** בתר חללה אזלינן. ור"מ דלא נעשי חלל טפח לטעמיה דאית ליה בפ"ק דשבת (דף ז:) דמוקקין להסליס גבי זרק ונח בחור כל שהוא ומהי דבפ"ק דערובין (דף יח.) גבי כיפה לא אמר מוקקין להסליס אלא כשיש ברגליה אבנט ה"מ גבי מזחה דכתיב (דברים יח) ובשערך ובעינן שער שחוד אבל בעלמא אפי' אין שם ד' מוקקין ול"ע שם [ד] ואהא דהכא מתני לה בהדיא רבי יוסי אומר רואין את חלל הטומאה ומאן תנא דפליג עליה [ח] רבי שמעון הוא דתניא ר"ש אומר שלש

ה"ג **ותני עלה ורבי יוסי מטהר אהייא אי נימא אסיפא תנא קמא נמי טהורי מטהר תנא** [ה] **דקאמר ת"ק הבית טמא אי משום דדרך טומאה לצאת ואי משום דטומאה טמונה בוקעת וקא"ל רבי יוסי דקאמרת דרך טומאה לצאת יכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה ודקאמרת טומאה טמונה בוקעת טומאה טמונה אינה בוקעת ורמי דר' יוסי אדר' יוסי דתנן הכלב שאכל בשר מת ומת הכלב ומוטל על האסקופה ר"מ אומר אם יש בצוארו פותח טפח מביא את הטומאה ואם לאו אינו מביא את הטומאה ר' יוסי אומר רואין מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רבי אלעזר אומר פיו לפנים הבית טהור פיו לחוץ הבית טמא מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו רבי יהודה בן בתירא אומר בין כך ובין כך הבית טמא מאי לאו אאין בצוארו פותח טפח קאי רבי יוסי וש"מ טומאה טמונה בוקעת אמר רבא רואין את חלל הטומאה קתני ורבי יוסי בתרתי פליג וקא"ל לר' מאיר דקאמרת כי יש בצוארו פותח טפח מביא את הטומאה אנן בתר חללה אזלינן ודקא אמרת [ז] (הבית) כולו טמא מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא רבי יוסי אומר רואין את חלל הטומאה ומאן תנא דפליג עליה [ח] רבי שמעון הוא דתניא ר"ש אומר שלש** שמעינה לת"ק דקאמר הבית טמא כל היכא דמסכתא חלא מהך תרי טעמי אי משום דרך טומאה לצאת כגון ריש דיש בה פותח טפח לחוץ כאן טומאה טמונה חלא משום דקופה לצאת ואי משום דטומאה טמונה בוקעת מדנקט ריש יש בה פותח טפח ותנא קיפא עלה העמידה בפתח ופתחה לחוץ הבית טהור ומשמעון מינה טעמא דיש בה פותח טפח לחוץ כאן אהל טומאה טמונה הא אין בה פותח טפח אפילו העמידה בפתח ופתחה לחוץ הבית טמא מפני שטומאה טמונה בוקעת והוי כאילו מוטלת בקרקע הבית והבית מאהיל עליה: **וקת"ל ר' יוסי.** בריש דקאמרת גבי יש בה פותח טפח הבית טמא מפני שדרך טומאה לצאת יכול הוא להוציאה לחצאין: **ודקאמרת.** בסיפא הבית טהור וטעמא [ט]משום דנקט בריש יש בה פותח טפח הא אין בה פותח טפח הבית טמא משום דטומאה טמונה בוקעת לאו מילתא היא דטומאה טמונה מינה בוקעת: **הכלב שאכל בשר המת ומת הכלב.** לאילו מי לאפילו נכנס לבית הבית טהור כדאמר בבהמה המקשה (לעיל דף עח.) דטומאה הבלועה בבעלי חיים אינה מטמאה: **ומוטל על האסקופה.** ולוקחו לפניס: **אם יש בצוארו פותח טפח.** רוחב טפח בצוארו: **מביא את הטומאה.** [ט]משום דלדופני העליון מאהיל על הטומאה ולאחוי הסני ממשיך לאהל לבית ויוצאה דרך פיו לבית ואע"ג דאין לה אהל שאהלו טפח סבר ר"מ לממשיך הואיל ורחבו טפח: **ואם לאו אין מביא את הטומאה.** דכל שאין בו רוחב טפח אינו אהל כדתנן (אהלות פ"ג מ"ו) טפח על טפח על רוס טפח מרובע מביא את הטומאה: **רבי יוסי אומר רואים את הטומאה.** קס"ד דה"ק בוקעין בגופו את מקום הטומאה אם היה מן המסקוף ולפניס: **הבית טמא.** שהרי דרך פתח קטן זה על כרחך היה סופה לצאת: **אין כך ובין כך.** פיו לפנים או פיו לחוץ אין טומאה מכנגד המסקוף ולפנים אין שהוא לחוץ אין בצוארו טפח אין בצוארו פותח טפח ואכולהו פליג פיו לפנים טמא ואע"פ שאין סופו לצאת דרך כאן אלא דרך כאן קסבר [י]לעולם בדרך כניסתה היא מוציאה טומאה אהכלב שייך למימר לסון רואין אהא דהא מונח קמן: **מאי נעשו לאחין בצוארו טפח קאי רבי יוסי.** ואמר לאם טומאה מן המסקוף ולפניס טמא ואע"פ שאין כאן אלא משום שהבית מאהיל על טומאה טמונה: **אמר רבא.** ר' יוסי לאו לאחין בצוארו טפח קאי ולקולא קאמר ר"מ אהל הצואר ממשיך הטומאה לבית הואיל ורחבו טפח ואע"פ שאין חללו טפח ולקולא קאמר ליה בצוארו פותח טפח קאי ולחומרא להתם אפי' טומאה בפניס הבית טהור דטומאה טמונה אינה בוקעת חלא אם בצוארו פותח טפח קאי ולקולא קאמר ר"מ אהל הצואר ממשיך הטומאה לבית הואיל ורחבו טפח ואע"פ שאין חללו טפח ולקולא קאמר ליה רבי יוסי רואין את חלל הטומאה חלל הצואר ממשיך ואם יש בחללו טפח ממשיך ואם לאו אינו ממשיך. והאי רואין את הטומאה לאו רואין את מקום